

„Mes rengiamės priimti mūsų Viešpatį“

Ar kada nors esi pagalvojęs,
kaip rengtumeisi priimti
Viešpatį, jeigu būtų galima eiti
Komunijos tik vieną kartą
gyvenime. – Dėkokime Dievui,
kad taip lengvai galime artintis
prie Jo, bet... turime Jam dėkoti
labai gerai pasiruošdami Jį
priimti. (Kalvė, 828)

vasario 12 d.

Jėzus yra Kelias ir Tarpininkas. Jis yra viskas: ko Jis neapima, tai paprasčiausiai yra niekas. Kristuje drįstame kreiptis į Visagalį Dievą: „Tėve mūsų“. Jis, kuris sukūrė dangų ir žemę, yra mylintis Tėvas ir nuolat laukia mūsų sugrįžtančių, kiekvienam vėl iš naujo pakartojant sūnaus palaidūno istoriją.

Ecce Agnus Dei; Domine, non sum dignus („Štai Dievo Avinėlis“, „Viešpatie, nesu vertas“) – mes rengiamės priimti mūsų Viešpatį. Šioje žemėje, priimdami svarbų asmenį, parodome visa, ką turime geriausia – apšvietimą, muziką, išeiginius drabužius. Kaip tad turėtume ruoštis priimti į savo sielą Kristų? Ar kada nors pagalvojame, kaip elgtumės, jei tik kartą gyvenime galėtume Jį priimti?

Kai buvau vaikas, dažnas Komunijos priėmimas nebuvo itin praktikuojamas. Prisimenu, kaip

žmonės rengdavosi eiti Komunijos.
Viskas turėdavo būti tvarkinga –
kūnas ir siela. Išorinė švara,
sušukuoti plaukai, keli lašai kvėpalų,
geriausi drabužiai. Tai buvo labai
subtilios ir išgrynintos meilės
apraiškos sielų, žinančių, kaip už
Meilę atsilyginti meile.

Su Kristumi sieloje mes užbaigiame
šventąsias Mišias. Tėvo, Sūnaus ir
Šventosios Dvasios palaiminimas lydi
mus visą dieną, kai gyvename savo
paprastą gyvenimą, siekdami
pašventinti bet kokią sąžiningai
atliekamą žmogiškąją veiklą. (Kristus
eina pro šalį, 91)